

وا شاعی ۰۰ لک له زه مه نه
 پا که کا نه وه هه نگاو هه ۰ ده گرت ...
 له تیف ب ۰ وار

چه ند جوانن ئەو مرځ قانەي راستگۍ يانە ئاوځتەي نووسينه کانيان دهن،
هر ئەمەشه رځ ده کات به بهري ئەو ده قانەي که دهنووسن، ئاوهاشه
شيعره کاني رامبځ سهرنجمان ځاده کځشن، ئەو شيعرانهي بهس هځ نينه وهي
هونهريي نين، به ځکو زمان ځکي موعاناته کائن و له ناخي خوځ نه ريشدا
ئیکځ ده داته وه، چه ند جوانن ئەو مرځ قانەي عاشقن، چه ند به هيو اووه
هموو ئان و ساته کانيان به ځځ ده کهن پځش له ده ستداني کات؟ هه ميسه
هيو ايه ک هه يه نا ئوم ځديي و ره شبنينه کانيان ده ځه و ځنځته وه و رووه
شيرينه کاني ژياني پځ ده بينن. هر ئەو عه شقه شه قورباني دروست
ده کات و ئاده ميزاد ده گه يه نځته تر ځپکي هه ځسانه وه و بهر ځدان و
تځکځشان، له کات ځکدا زځر له مرځقه کان و تهنانهت کځمه ځگاي
مرځقايه تيش له سهر لځواري رووخان و وځرانه و ناشرينه کان هه ناسه
ده دات.

سیخناخم له بښایي و

مه ودا يه^ك

شك نا بهم بـ ته قه ی هه نگاوه کا نم..

له زه مه نى هره سه كاندا، زه مه نى قه يرانى مرځېوون : شاعيرانه ك
ماون هيو ا به خو نه ران ده به خشن و له پېچ و نشووه كاني ژيان و
شكسته كاني سهر ځځدا ، له بيا بانه چځځ و دوورو درځځه كاندا ده بڼه
ده ستېكي مېهره بان و ځځېواراني نام هه ده ستېكڼه وه و ئومځځدو
متمانې پځ ده به خشنه وه. ئه وانن عاشقه راسته قينه كان، ئه وانن
مرځه راستگځكان، ئه و شاعيرانې به بځ عيشق ناتوانن بژين،
عيشقځكي پاك و راستگځيانه كه له زه مه نى خځراي ته كڼه لځژيادا عيشق
لاي زځرينه ش بووه ته ماده يه كي بازرگاني و يه كځ له پځداويستيه
خځراكاني مرځي بځ گيان و بځ هه ست، ژيان چنډ بځ ئه نډځشه يه به بځ
بووني عاشق و هاوړازي راسته قينه سهر ځځگا دوورو چځځه كاني ژيان!
له كاتيكد مرځه كان چنډ گوناخن و چنډ كورت ده ژين و زوو كځچ
ده كڼ و ئيتر كه س ناويان نا هځنځت، ئيتر هيچ چځله كه يه ك له هځلانه
پايزانيه كاندا نانيشځته وه و به يانيان بځيان نا جريوځنن.
ئهم ئه نډځشه يه م چنډ ځوخواوه،

گەر پردی عیشق نه بـ لهم سه حرايه چـن تـپه بـم؟؟

باگمهی کـ تره کان نه شکـنم...
عیشق کهی شایه نی مه نتیقه؟
با ماـی جاـجاـکه کان شیرزه نه کهم..
عیشق کهی شایه نی ترسه ؟
با ده نگی سیسرکه کان قاقـ نه کهم..
ئهم سه حرايه چه ند بچووکه بـ هزرم،
.....

وه رچه رخان لای شاعیری داھـنەر ئه وه یه که مه و دایه کـ شکـ ببات تا
مانایه کی تر بدـزـته وه بـ زار اوه کان و گایه کی تر بـ دهر بـین،
له ناواخنی تاریکاییدا سـبه ری شهو ببینـت و له ژـر تیشکی رـحدا
مرواریه رژاوه کانی ژیان کـ بکاته وه، ئه مه یه شـوازـکی تر بـ بینین
و خوـندنه وه و نووسینه وه، ئه گەر باـ لای خهـکانـكـ ته فیسری فـین
بـت، ئه وای شاعیر زـر هـکاری تر هـن لهم دنیا پـ جوغزو
نهـنییه دا بـ فـین، بگره فـینه کانی شـریان زـره، ئه وه کـیه له و
جیهانه قوـ و پـ نهـنیانه دا ورد ده بـته وه و حقیقه تی تیا
ده بینـت؟ که ره سه گهـلـکی نوـ ده دـزـته وه و به کاریان ده هـنـت بـ
ورد بوونه وه و دـزینه وه و ژیا نکردنی شاعیرانه، چه ند جوانن ئه و
خامانه ی هـشتا بـهـمـدی ته وای باـی به سهر چادره کانییدا نه کـشا وه و
ره شه با و گـژهـوکه ی موغانا ته کان له بیابانی بووندا بـزی
نه کردوون.. پـشـ ئه وه ی وه کو نالی بـ هه تایه له نه سیم و هه وای خـ و
خـ بـت و به ره و بزر بوون هه نگا وه کانی کـ بکاته وه. ئه مه یه وای
له شاعیر ده کات پـمان بـت:
چونکه ههر باـ فـله سه فه ی فـین نییه !!

لهم شیعره دا ته وای بهر ئه و زمانه ی ویزدان ده که وین، که شاعیر چـن
هـشیارانه دهر بـین له مانا کان ده کات و ته نانه ت لهم پـنا وه شدا
فه نتازی و رازانده وه زمانیه کان واز لـدینـت و ئه وانی ش ده کاته
قوربانی ئه و عه شقه ی سه رچا وه ی ژیان و داھـنانه، کانییه کی هه میشه
ههـقولا وه له سه حرای ژیا ندا و خواردنه وه ی قومـ ئاوی سازگاره به
دهستی مه عشوق، ئه و مه عشوقه ی له زمانی موغانا ته کانی شاعیر
تـده گات، ئاوها شاعیر لهم شیعره دا ده مانخا ته نا و که شـکی سیحراوی
وشه راستگـکانی گیان و دره و شا وه کانه وه، ئاوها ره سه نایه تی بوونی
ره گه زی مـ ده هـنـته وه و ده ی کاته سیمبوـی راستگـیی و ته واکاری
مانای بوون، که لای زـرـكـ ئهم هارمـنییه ته ته وای لاسه نگ بووه و
به ره نجام په یوه ندیه کانی ش تـکشکاون، دیاره به دـنیاییه وه ئه مه ش

بـنـه هـتـکـی هـزـری و هـزـمـوونـی هـهـیه لای ئەم جـره کـهـسانـه . ئەمـهـشـه
بووه ته هـی ئەوهی شاعیر مـرـقدـستانـه له شیعـره کـانی تـریشـدا هـهـوـی
گـرانـهـوهی ئەو گیـانـه مـردووه بـ مـرـقـبـدات و له هـهـوـی ئەوهـدا بـت
ژیان هـوتـی راسـته قـینـهـی خـی بـبـینـتـهـوه .